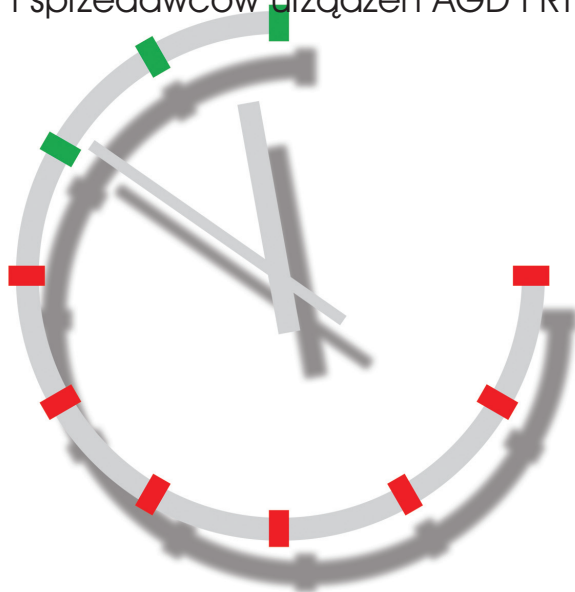


czas na
**OSZCZĘDZANIE
ENERGII**

kampania informacyjna na rzecz racjonalnego wykorzystania energii

Inteligentna energia

poradnik dla wytwórców, dystrybutorów
i sprzedawców urządzeń AGD i RTV



Spis treści

1. Polityka i strategia UE	3
Strategia Unii Europejskiej	3
Najważniejsze dyrektywy i rozporządzenia	3
Porozumienia dobrowolne	4
Zielona Księga	5
Ekoprojekt	5
2. Etykietowanie urządzeń i klasy efektywności energetycznej	6
Etykieta energetyczna	6
„Energy Star”	9
Kody zachowań	9
3. Do czego zobowiązani są wytwórcy, dystrybutorzy i sprzedawcy?	11
Obowiązki wytwórcy, dystrybutora i sprzedawcy	11
Kontrolowanie poprawności stosowania etykiet	12
4. Energooszczędne urządzenia – zysk dla firmy	13
Co mogą osiągnąć poprzez etykietowanie producenci?	13
Co mogą osiągnąć dzięki etykietowaniu konsumentów?	13
5. Jak skutecznie informować?	14

1. Polityka i strategia UE

Strategia Unii Europejskiej

Strategia energetyczna Unii Europejskiej opiera się na trzech głównych dążeniach:

1. Zwiększenie konkurencyjności

Europa już teraz jest światowym liderem w branży energooszczędnego sprzętu i usług związanych z efektywnością energetyczną. Nadal niezbędne są jednak duże inwestycje, które umożliwią wykorzystanie potencjału oszczędności energetycznych. Inwestycje takie prowadzą do zwiększenia konkurencyjności gospodarki, utworzenia w Europie nowych miejsc pracy oraz stworzenia lepszych warunków życia dla obywateli Unii Europejskiej. Inwestując w energooszczędne urządzenia, przeciętne gospodarstwo domowe w Unii może zaoszczędzić ok. 200-1000 euro rocznie, zależnie od tego, ile energii zużywa.

2. Ochrona środowiska i wypełnienie zobowiązań Protokołu z Kioto

Większość emisji gazów cieplarnianych na świecie jest wynikiem zużywania energii produkowanej z paliw kopalnych. Zwiększenie efektywności energetycznej jest zatem najlepszą metodą ograniczenia tej emisji. Umożliwi ona wypełnienie zobowiązań ujętych w Protokole z Kioto i zapobiegnie globalnemu ociepleniu.

3. Zwiększenie bezpieczeństwa energetycznego

Obecne trendy dotyczące sektora energetyki wskazują, że do roku 2030 import będzie pokrywał 90% zapotrzebowania Unii Europejskiej na ropę i 80% na gaz ziemny. Zdecydowane kroki w kierunku redukcji zapotrzebowania na energię istotnie zwiększą zatem bezpieczeństwo energetyczne Unii.

Najważniejsze dyrektywy i rozporządzenia

Etykietowanie energetyczne urządzeń gospodarstwa domowego (92/75/EWG):

Celem tej dyrektywy jest działanie na rzecz przekazania do publicznej wiadomości (w szczególności poprzez etykietowanie) danych na temat zużycia energii i innych zasobów przez niektóre urządzenia AGD.

Ekoprojektowanie (2005/32/EC):

Dyrektywa ta podaje podstawy prawne ekoprojektowania. Jej celem jest zapewnienie wolnego przepływu produktów zużywających energię w obrębie Unii Europejskiej oraz podwyższenie parametrów efektywności urządzeń mających wpływ na środowisko.



Wspólne zasady dla wewnętrznych rynków energii elektrycznej (2003/54/WE) i gazu ziemnego (2003/55/WE):

Dyrektywy te wytyczają wspólne zasady wytwarzania, przesyłania oraz dystrybucji energii elektrycznej i gazu ziemnego.

Wspieranie produkcji energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii (2001/77/WE):
Celem tej dyrektywy jest zwiększenie udziału odnawialnych źródeł energii w produkcji energii elektrycznej.

Połączenie produkcji ciepła i energii elektrycznej (2004/8/WE):

Dyrektywa ta ma na celu zwiększenie efektywności energetycznej oraz bezpieczeństwa energetycznego poprzez promocję i rozwój kogeneracji.

Efektywność energetyczna w budownictwie (2002/91/WE):

Celem tej dyrektywy jest wspieranie efektywności energetycznej w budownictwie.

Promocja efektywności usług energetycznych i efektywności zużycia energii przez odbiorców końcowych (2006/32/WE):

Najważniejszym celem tej dyrektywy jest doprowadzenie do bardziej efektywnego zużycia energii przez użytkowników końcowych, poprzez wspieranie rozwoju sprawnie działającego, uzasadnionego ekonomicznie i konkurencyjnego rynku opłacalnych kosztowo sposobów podnoszenia efektywności energetycznej.

Rozporządzenie Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 20 maja 2005 r. w sprawie wymagań dotyczących dokumentacji technicznej, stosowania etykiet i charakterystyk technicznych oraz wzorów etykiet dla urządzeń:

Jest to rozporządzenie określające wzory etykiet energetycznych dla poszczególnych urządzeń AGD oraz regulujące wymagania związane z dokumentacją techniczną.

Rozporządzenie Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 2 grudnia 2003 r. w sprawie zasadniczych wymagań w zakresie zużycia energii elektrycznej przez sprzęt chłodniczy:

Rozporządzenie to określa wymagania dotyczące efektywności energetycznej dla urządzeń chłodniczych.

Porozumienia dobrowolne

Porozumienia dobrowolne opierają się na negocjacjach między Komisją Europejską a producentami urządzeń lub stowarzyszeniami wytwórców, którzy godzą się zwiększyć efektywność energetyczną swoich produktów w zamian za odstąpienie od przyjęcia obowiązkowych przepisów prawnych. Producenci zyskują nie tylko potencjalną przewagę konkurencyjną dzięki lepszemu wizerunkowi przedsiębiorstwa. Korzyść dla nich stanowi także to, że decydują we własnym zakresie, kiedy i jak wypełnić zobowiązania wynikające z umowy, co pozwala na zminimalizowanie kosztów. Unia Europejska zawarła porozumienia dobrowolne dotyczące m.in.:

- pralek (zawarta 24.07.1997; obowiązująca w okresie od 22.10.1997 do 31.12.2001), po której podpisano drugie zobowiązanie jednostronne CECED, dotyczące ograniczenia zużycia energii w pralkach domowych (2002-2008) (zawarte 31.10.2001),
- zmywarek (19.09.2000),
- domowych elektrycznych akumulacyjnych ogrzewaczy wody (DESWH) (19.09.2000),
- ograniczenia zużycia energii przez urządzenia telewizyjne i wideo w trybie gotowości (30.04.1997), zastąpiona przez „Dobrowolne zobowiązanie przemysłu do zwiększenia efektywności energetycznej domowych produktów elektroniki użytkowej sprzedawanych w Unii Europejskiej” (obowiązuje od 1.07.2003),
- silników elektrycznych (15.06.2000),
- dobrowolnego zobowiązania do ograniczenia zużycia energii przez lodówki, zamrażarki oraz ich zestawy (2002-2010) (zawarta 31.10.2002),
- zasad postępowania związanych z efektywnością energetyczną systemów telewizji cyfrowej (wersja 2; 26.05.2004),
- zasad postępowania związanych z efektywnością zewnętrznych źródeł zasilania (wersja 2; 25.03.2004).

Zielona Księga

W obliczu wzrostu cen energii oraz kryzysu bezpieczeństwa energetycznego, w 2005 r. Komisja Europejska rozpoczęła debatę mającą na celu określenie najskuteczniejszych metod zwiększania efektywności energetycznej. Opublikowano wtedy „Zieloną Księgę w sprawie racjonalizacji zużycia energii: zrobić więcej za mniej”.

W Zielonej Księdze omówiono bariery utrudniające wykorzystanie potencjału efektywności energetycznej – na przykład brak odpowiednich inicjatyw na rzecz efektywności energetycznej, informacji czy dostępnych mechanizmów finansowania. Celem Księgi jest więc określenie sposobów pokonania tych utrudnień. Umożliwić to może między innymi skuteczniejsze informowanie konsumentów, na przykład poprzez trafniej ukierunkowane kampanie reklamowe oraz udoskonalenie systemu etykietowania urządzeń czy wykonywanie zamówień publicznych promujących rozwój nowych technologii efektywnych energetycznie (np. wydajniejsze energetycznie samochody i sprzęt IT).

Ekoprojekt

Produkcja, dystrybucja, użytkowanie oraz zarządzanie odpadami „produktów zużywających energię” (nazwa zaczerpnięta z dyrektywy 2005/32/WE w sprawie ekoprojektu) wiążą się z silnym oddziaływaniem na środowisko. Na to oddziaływanie składają się: konsekwencje zużycia energii, zużycie innych materiałów i zasobów, produkcja odpadów oraz

uwalnianie do środowiska substancji niebezpiecznych. Szacuje się, że ponad 80% wszystkich oddziaływań środowiskowych powstaje na etapie projektowania urządzenia. Zaradzić temu może ekoprojektowanie, mające na celu podwyższenie tych parametrów pracy urządzeń, które mają wpływ na środowisko, poprzez uwzględnienie aspektów środowiskowych na wczesnym etapie ich projektowania.

Rada oraz Parlament Europejski przyjęły zatem Dyrektywę określającą zasady wyznaczania wymogów dla ekoprojektowania (np. wymagań związanych z efektywnością energetyczną), mających zastosowanie dla wszystkich produktów zużywających energię w sektorze mieszkaniowym, usługowym oraz przemysłowym. (Dyrektywa 2005/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, wytyczająca zasady określania wymagań związanych z ekoprojektowaniem wobec urządzeń zużywających energię). Przejrzyste, obowiązujące w całej Unii Europejskiej zasady ekoprojektowania pozwolą także uprościć zasady handlu wewnętrznego.

2. Etykietowanie urządzeń i klasy efektywności energetycznej

Etykieta energetyczna

Etykieta efektywności energetycznej informuje o danych technicznych i efektywności energetycznej konkretnego urządzenia. Pozwala na porównanie jego parametrów z innymi urządzeniami z tej samej grupy. Etykiety efektywności energetycznej pomagają potencjalnemu nabywcy w dokonaniu wyboru urządzenia o korzystnych parametrach technicznych i informują go o kosztach eksploatacyjnych.

Zasady etykietowania energetycznego reguluje dyrektywa 92/75/EWG. Nakłada ona na wytwórców oraz dystrybutorów obowiązek dołączenia etykiety informującej o parametrach energetycznych urządzeń wystawianych na sprzedaż. Dyrektywy wykonawcze z kolei precyzują, jakie parametry mają spełniać niektóre urządzenia, w oparciu o zużycie energii zmierzone według europejskiej normy testowej.

Dyrektywa 92/75/EWG, dotycząca etykietowania energetycznego urządzeń domowych oraz środków implementacyjnych, obejmuje:

- lodówki, zamrażarki i ich kombinacje,
- pralki, suszarki i ich kombinacje,

- zmywarki do naczyń,
- kuchenki,
- grzejniki wody i zbiorniki ciepłej wody,
- źródła światła,
- urządzenia klimatyzacyjne.

System etykietowania opiera się na „wskaźniku efektywności energetycznej”. Wskaźnik ten oblicza się porównując osiągi danego urządzenia z wartością średnią dla modelu europejskiego, określonego w 1993 r., przy czym dla różnych kategorii urządzeń stosuje się różne wartości. Ten średni parametr leży między klasami D oraz E, i jest stały. Wskaźnik efektywności energetycznej jest oczywiście zmienną ciągłą, zaś etykieta przyporządkowuje dane urządzenie do jednej z siedmiu klas. Przyporządkowanie urządzenia do klasy energetycznej opiera się na podziale wartości wskaźnika na przedziały.

Dla przykładu, wskaźnik efektywności energetycznej dla urządzeń chłodniczych oblicza się dzieląc roczne zużycie energii przez pojemność urządzenia netto (dobraną tak, by była taka sama dla różnych komór temperaturowych). Wskaźnik wyraża więc zużycie w kWh na litr pojemności netto i umożliwia porównanie urządzeń nawet jeśli mają one zróżnicowane rozmiary i różne proporcje komór chłodniczych i mrozących.

Wskaźniki efektywności energetycznej i klasy efektywności energetycznej dla zamrażarek i lodówek

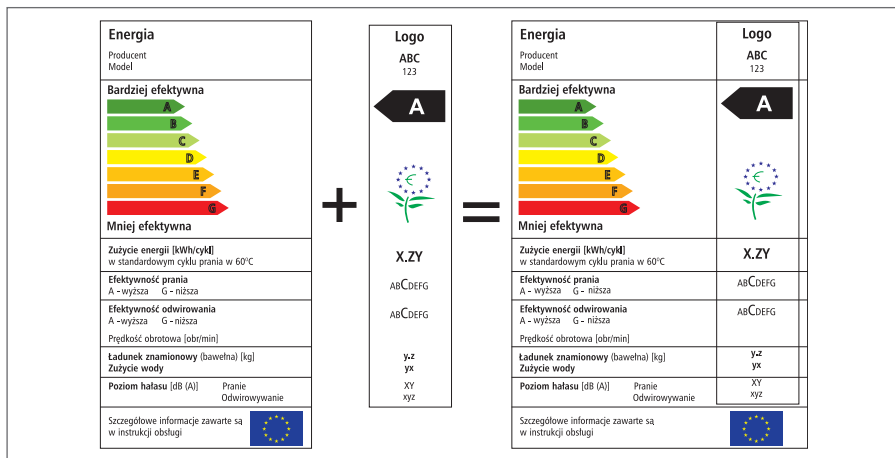
wskaźnik efektywności energetycznej: I	klasa efektywności energetycznej
$I < 30$	A++ *)
$30 \leq I < 42$	A+ *)
$42 \leq I < 55$	A
$55 \leq I < 75$	B
$75 \leq I < 90$	C
$90 \leq I < 100$	D
$100 \leq I < 110$	E
$110 \leq I < 125$	F
$125 \leq I$	G

*) **Uwaga:** klasy od A do G tyczą się także innych urządzeń, ale dla każdego stosuje się inną metodę oceny efektywności. Klasy A+ oraz A++ dotyczą wyłącznie chłodziarek, zamrażarek oraz ich kombinacji.

W niektórych przypadkach skalę od A do G stosuje się do parametrów osiągnięć urządzenia, na przykład na pralkach umieszcza się informację o parametrach prania i wirowania. Etykieta energetyczna składa się z dwóch części: kolorowego tła oraz paska informacyjnego. Dostarcza się je przeważnie do sklepu osobno i przy etykietowaniu urządzenia należy je ze sobą połączyć. Niektórzy producenci drukują od razu całą etykietę. Kolorowe tło jest standardowe i może być zastosowane do każdego urządzenia z danej kategorii, np. do urządzeń chłodniczych (o ile jest w odpowiedniej wersji językowej). Pasek informacyjny zawiera dane charakterystyczne dla określonego modelu urządzenia i jest taki sam dla wszystkich egzemplarzy danego modelu, niezależnie od języka rynku docelowego. Do etykiety energetycznej musi być dołączona ulotka informacyjna – tabela informująca o parametrach danego modelu urządzenia.

Etykieta energetyczna powinna zawierać następujące informacje:

- nazwa producenta lub znak towarowy,
- identyfikator modelu dostarczony przez producenta,
- klasa efektywności energetycznej,
- „Ecolabel”, oznakowanie ekologiczne (jeśli zostało przyznane urządzeniu),
- zużycie energii,
- inne dane charakterystyczne dla rodzaju urządzenia:
 - np. dla **urządzeń chłodniczych**:
 - pojemność części chłodzącej (dla świeżej żywności),
 - pojemność części zamrażającej,
 - ocena komory mrozącej (za pomocą gwiazdek),
 - poziom hałasu (opcjonalnie),
 - np. dla **urządzeń klimatyzacyjnych**:
 - efektywność chłodzenia,
 - wskaźnik efektywności energetycznej,
 - typ urządzenia,
 - poziom hałasu,
 - np. dla **zmywarek**:
 - klasa efektywności zmywania,
 - klasa efektywności suszenia,
 - pojemność,
 - zużycie wody,
 - szacowane roczne zużycie energii,
 - poziom hałasu.



„Energy Star”

Energy Star to wspólna inicjatywa Unii Europejskiej i Stanów Zjednoczonych Ameryki, mająca na celu promowanie energooszczędnych urządzeń biurowych, co ma prowadzić do ograniczenia ilości gazów cieplarnianych w atmosferze.

Jest to program, w którym mogą dobrowolnie uczestniczyć wytwórcy, eksporterzy, importerzy oraz sprzedawcy urządzeń, pragnący promować energooszczędne urządzenia spełniające wyszczególnione w programie wymogi techniczne.

Program został zainicjowany w 1992 r. przez Agencję Ochrony Środowiska Stanów Zjednoczonych, która wprowadziła pierwszą etykietę *Energy Star* w celu identyfikowania energooszczędnych komputerów.

W USA etykieta *Energy Star* stosowana jest do oznaczania sprzętu biurowego, urządzeń domowych, a także energooszczędnych domów. W Unii Europejskiej oznacza się tylko urządzenia biurowe, takie jak: komputery, monitory, faksy, skanery, fotokopiarki i drukarki.



Kody zachowań

Szacuje się, że zużycie energii przez urządzenia w funkcji czuwania to około 10% zużycia energii elektrycznej w gospodarstwach domowych i biurach.

Program Zapobiegający Zmianie Klimatu z 2000 r. (*The European Climate Change Programme*), wskazał nagłą potrzebę działania na rzecz zmniejszenia zużycia energii przez urządzenia pozostające w funkcji „stand-by”. Komisja Europejska po negocjacjach z producentami wprowadziła w życie inicjatywę na rzecz ograniczenia zużycia energii w trybie *stand-by*, a jej rezultatem są dwa tzw. kody zachowań (*Code of Conducts*):

- Kod Zachowania dla zewnętrznych zasilaczy,
- Kod Zachowania dla usług telewizji cyfrowej.

Zakłada się, że od 2010 r. wprowadzenie Kodów Zachowania umożliwi zaoszczędzenie 5 TWh energii elektrycznej rocznie w Europie.

Oba Kody Zachowania łączą to, że udział w nich jest dobrowolny, a wskazówki dotyczące efektywności energetycznej opracowuje się w bliskiej współpracy z przedstawicielami sektora przemysłu.

Kod Zachowania dla zewnętrznych zasilaczy

Kod ów dotyczy zewnętrznych źródeł zasilania dla urządzeń elektronicznych, takich jak adaptory AC, ładowarki baterii, sprzęt gospodarstwa domowego, narzędzia elektryczne i wyposażenie IT, o mocy wejściowej wielkości 0.3W do 75W. Uczestniczący w projekcie producenci źródeł zasilania zobowiązują się do projektowania i produkcji źródeł zasilania ściśle według wskazówek zwiększających efektywność energetyczną. Zaangażowani w projekt producenci urządzeń, które wymagają źródeł zasilania, zobowiązują się do wykorzystywania tylko tych efektywnych. Na liście uczestników programu znajdują się największe firmy elektroniczne w Europie.

Kod Zachowania dla usług telewizji cyfrowej

Kod ów dotyczy wyposażenia przeznaczonego do odbierania, odcyfrowywania oraz interaktywnego używania cyfrowej transmisji telewizyjnej i związanych z nią usług. Rosnące upowszechnienie tego rodzaju urządzeń istotnie przyczynia się do zwiększania zużycia energii elektrycznej w gospodarstwach domowych Unii Europejskiej. Ważne jest, żeby efektywność energetyczna sprzętu telewizji cyfrowej i związanych z nią usług, była maksymalizowana. Aby pomóc wytwórcom sprzętu i nadawcom w podniesieniu efektywności energetycznej, Komisja Europejska opracowała Kod Zachowania dla usług telewizji cyfrowej.

3. Do czego zobowiązani są wytwórcy, dystrybutorzy i sprzedawcy?

Obowiązki wytwórcy, dystrybutora i sprzedawcy

Dyrektywa unijna dotycząca etykietowania urządzeń oraz dostosowane do niej przepisy krajowe nakładają na wytwórców, dystrybutorów oraz sprzedawców urządzeń AGD określone obowiązki.

Obowiązki wytwórcy i dystrybutora są następujące:

- zaopatrzenie urządzeń w etykiety i ulotki,
- bezpłatne dostarczenie wymaganych etykiet i ulotek do sprzedawców,
- zagwarantowanie prawidłowej i dokładnej informacji zawartej na etykietach i ulotkach,
- sporządzenie dokumentacji technicznej, potrzebnej do oceny dokładności informacji przedstawionej na etykiecie i ulotce.

Do obowiązków sprzedawcy natomiast należy:

- dołączenie odpowiedniej etykiety, w widocznym miejscu, określonym przez stosowne dyrektywy wykonawcze, i w odpowiedniej wersji językowej,
- w razie gdy nabywca nie ma możliwości obejrzeć urządzenia, niezbędne informacje powinny być udostępnione w postaci etykiety lub ulotki przed zakupem urządzenia,
- nie należy zamieszczać na urządzeniu żadnych innych etykiet, oznaczeń, symboli ani napisów związanych ze zużyciem energii, które mogą wprowadzić w błąd kupującego,
- dołączenie informacji o zużyciu energii w katalogach sprzedaży wysyłkowej i sklepach internetowych.

Sprzedawca, który wystawia do sprzedaży urządzenie powinien sprawdzić, czy:

- etykieta zawiera kolorowe paski (z wyjątkiem produktów oświetleniowych niedozwolona jest czarno-biała kopia),
- etykiety rzeczywiście opisują właściwe urządzenie, i np. etykieta dla zmywarki nie jest umieszczona na pralce,
- etykiety rzeczywiście zawierają wszystkie informacje, tzn. czy pasek informacyjny jest poprawny i kompletny, łącznie z numerem modelu urządzenia, który powinien odpowiadać numerowi modelu znajdującym się na tabliczce z nazwą produktu,
- etykiety są prawidłowo umieszczone, w dobrze widocznym miejscu, które określa stosowna dyrektywa wykonawcza.

Kontrolowanie poprawności stosowania etykiet

Państwowa Inspekcja Handlowa może przeprowadzić wizytację sklepów, podczas której skontroluje, czy etykiety są odpowiednio umieszczone na urządzeniach.

Wybrane sklepy wizytowane są przeważnie bez wcześniejszej zapowiedzi, ale zdarza się, że do krajowego stowarzyszenia sprzedawców lub przemysłowców inspekcja wysyła list zawiadamiający, że w najbliższym czasie odbędzie się wizytacja kontrolująca etykiety energetyczne.

Warto wziąć pod uwagę fakt, że nie są przyjmowane następujące wytłumaczenia braku etykiet na urządzeniach:

- sprzedawca nie otrzymał etykiet (pasków informacyjnych) od dostawcy (jest to mało prawdopodobne, ponieważ pasek informacyjny jest dołączany fabrycznie podczas pakowania),
- sprzedawca nie otrzymał nalepki z kolorowym tłem od dostawcy i dlatego zamieścił tylko pasek informacyjny,
- sprzedawca umieścił etykietę na boku lub w środku urządzenia w obawie, że wpłynęłaby ona negatywnie na wygląd urządzenia.

W jaki sposób należy umieścić etykietę na urządzeniu, by było to zgodne z przepisami i w jak najlepszy sposób służyło konsumentowi?

Urządzenie	Umieszczenie etykiety
ogólnie	Etykieta powinna znajdować się w miejscu dobrze widocznym.
lodówki, zamrażarki i lodówko-zamrażarki pralki, suszarki bębnowe i pralko-suszarki zmywarki urządzenia klimatyzacyjne	Etykieta powinna być umieszczona na zewnątrz przedniej lub górnej części urządzenia tak, by była wyraźnie widoczna i niczym nie zasłonięta.
lampy	Etykieta powinna być nadrukowana lub przyczepiona na zewnętrznej części opakowania lampy. Żadne inne elementy nadrukowane lub przyczepione do opakowania nie powinny zasłaniać etykiety.
piekarniki	Etykieta powinna być umieszczona na drzwiach urządzenia tak, by była wyraźnie widoczna i niczym nie zasłonięta. W przypadku pieców wielokomorowych, każda komora powinna mieć swoją własną etykietę, za wyjątkiem komory, której nie obejmują zharmonizowane normy wymienione w artykule 2 dyrektywy.

4. Energooszczędne urządzenia – zysk dla firmy

Obowiązkowe normy efektywności energetycznej zwiększają przede wszystkim liczbę energooszczędnych modeli urządzeń dostępnych na rynku. Producenci prześcigają się we wprowadzaniu na rynek coraz lepszych urządzeń. Etykiety energetyczne udostępniają kupującym informację, która pozwala im dokonać przemyślanych decyzji i zachęcają producentów do projektowania urządzeń osiągających wyniki lepsze od minimalnego standardu.

Co mogą osiągnąć poprzez etykietowanie producenci?

Większość firm działających na rynku urządzeń AGD uważa etykietę energetyczną za pozytywne i ważne narzędzie przekazywania informacji, a nie konieczność prawną.

Jakie korzyści przynoszą etykiety energetyczne wytwórcom urządzeń?

- Umożliwiają przekazanie konsumentom informacji o jakości produktu, zużyciu energii oraz jego wpływie na środowisko,
- Informacje te są przejrzyste, łatwe do zrozumienia i jednolite dla całej Unii Europejskiej,
- Umożliwiają konkurowanie na rynku urządzeń poprzez wprowadzanie nań bardziej energooszczędnych urządzeń,
- Pozwalają na wykorzystanie informacji o klasie efektywności energetycznej w komunikacji reklamowym,
- Zakup energooszczędnego urządzenia powoduje zadowolenie klienta z produktu, co kreuje pozytywny wizerunek firmy,
- Przyspieszają wymianę w gospodarstwach domowych starych urządzeń na nowe, co powoduje wzrost sprzedaży nowych, energooszczędnych urządzeń.

Co mogą osiągnąć dzięki etykietowaniu konsumentci?

Jakie korzyści przynoszą etykiety energetyczne konsumentom?

- udostępniają konsumentom dane pozwalające na dokonanie świadomego wyboru i zakup najbardziej energooszczędnego urządzenia,
- pozwalają zmniejszyć rachunki za energię elektryczną, a uzyskane oszczędności są pewne, stosunkowo łatwe do policzenia i zweryfikowania,
- ujawniając informacje o efektywności energetycznej, zachęcają producentów do konkurowania ze sobą i wprowadzania na rynek urządzeń o coraz wyższych osiągnięciach,
- zachęcają właścicieli sklepów do zaopatrywania się w urządzenia energooszczędne i do wystawiania na sprzedaż takich właśnie urządzeń.

5. Jak skutecznie informować?

Każde przedsiębiorstwo określa własne sposoby na wypełnienie zobowiązań wynikających z przepisów unijnych i krajowych. Może to się odbywać przy pomocy następujących kroków:

- Uatrakcyjnienie oferty, którą może zapewnić umieszczanie etykiety energetycznej na urządzeniach.
- Producenci powinni produkować etykietę energetyczną i dostarczać ją dystrybutorom i sprzedawcom razem z urządzeniami.
- Dystrybutorzy i sprzedawcy powinni umieszczać etykietę na urządzeniu i wyjaśnić klientom jej znaczenie.
- Cały personel firmy biorący udział w sprzedaży powinien zostać przeszkolony w zakresie sposobów i potencjału oszczędzania energii, najlepszych dostępnych urządzeń oraz etykietowania energetycznego, by móc odpowiadać na pytania klientów i doradzić przy wyborze urządzenia.
- Producenci powinni informować konsumentów o zaletach energooszczędnych urządzeń np. za pomocą ulotek informacyjnych czy artykułów w prasie.
- Warto rozpocząć także współpracę z organizacjami ekologicznymi i stowarzyszeniami konsumentów – zwiększy to zaufanie konsumentów do przekazywanych im informacji.

Jak odpowiednio zrealizować program etykietowania? Przekazanie konsumentom informacji na temat korzyści płynących z użytkowania urządzeń energooszczędnych jest bardzo podobne do innych kampanii marketingowych. Istnieją jednak pewne różnice.

Planując kampanię marketingową i informacyjną, firmy produkujące lub sprzedające urządzenia powinny zastosować się do następujących wskazówek:

- Umieścić informację o etykietach w kampanii informacyjnej na etapie jej projektowania.
- Jasno określić cele i pożądane wyniki kampanii związane z wykorzystaniem oraz rodzajem przekazywanej informacji o efektywności energetycznej.
- Skoncentrować się na określonych grupach docelowych na każdym etapie kampanii. Ustalić, którzy konsumenci podejmują decyzje dotyczące zakupu urządzenia. Czy główną rolę w wyborze i zakupie danego urządzenia odgrywają mężczyźni, czy kobiety?
- Stworzyć kilka zrozumiałych haseł, w których zawrze się istota kampanii.
- Wybrać strategię, która ma możliwość dotarcia do grupy docelowej w zakresie dostępnego budżetu.

- Włączyć do kampanii organizacje ekologiczne, stowarzyszenia konsumentów oraz sprzedawców.
- Wybrać realistyczny, odpowiedni czas trwania kampanii.
- Zapewnić elastyczność względem poprawek dokonywanych „na gorąco” w projekcie kampanii, rozpowszechniania informacji i ogólnej strategii.

Przykładowe argumenty, mogące przekonać konsumentów do zakupu energooszczędnych urządzeń. Jeśli kupujesz energooszczędne urządzenia, to:

- oszczędzasz pieniądze,
- chronisz środowisko,
- świadomie wybierasz urządzenie znając jego parametry,
- jesteś zadowolony z dokonanego wyboru,
- przyczyniasz się do wypełnienia przez państwo celów unijnych,
- masz większy komfort użytkowania urządzenia.

Inteligentna energia –
poradnik dla wytwórców, dystrybutorów i dostawców urządzeń AGT i RTV

Tekst i redakcja: Zespół Krajowej Agencji Poszanowania Energii S.A.

Projekt graficzny: Janusz Pilecki

Druk: Wyprodukowano na papierze ekologicznym z certyfikatem UE „eco-label”

Wydawca:

Ministerstwo Gospodarki
ul. Plac Trzech Krzyży 3/5
00-507 Warszawa
tel. 0-22 693 50 00
www.mg.gov.pl

Wszelkie prawa zastrzeżone©2007
Warszawa, 2007

W poradniku wykorzystano materiały opracowane w projekcie CEECAP realizowanym w ramach programu Inteligentna Energia – Europa, oraz inne będące w posiadaniu KAPE S.A.